

02_IN HET FAMILIEBEDRIJF	
Aantal minuten	6
Aantal sprekers:	2
Taal:	Nederlands

- SP2: Ik wilde eigenlijk liever de zoveelste generatie Brassers zijn die molenaar werd. En ja, het brein van het molengebeuren, dus dat die bakkers meer interesse in molens kregen voor meelafname speelde daar ook wel in mee in die tijd. We spreken dan zo rond 1980. En ja, ik zag daar wel wat in. Ik zag daar wel toekomst in. Wij deden dat van oudsher natuurlijk toch al, voor bakkersklanten malen. Om daar wat in uit te breiden en de kost mee te gaan verdienen met mijn vader samen. Maar ja, pa heeft eigenlijk nooit zo bewust gekozen. Dat was eigenlijk min of meer vanzelfsprekend, vertelde hij altijd, dat hij in het bedrijf verder zou gaan. Zijn jongere broer voelde er overigens niks voor. En ja, toen was de keuze ook minder natuurlijk, doorleren was ook niet direct aan de orde. En dan kon je natuurlijk aan de slag ergens anders, gewoon in de bouw, of als timmerman, of wat dan ook, of gewoon bij een boer. Ja, dan was je beter af als je natuurlijk een eigen molenaarsbedrijf had. Dus zodoende is hij eigenlijk er ook in verder gegaan met mijn opa samen toen.
- SP1: En dat gold voor jou ook?
- SP2: Ja, dat gold voor mij ook wel. Maar ja, wat ik dus daarnet al zei, ik had wel meer mogelijkheden. Ik had wel meer kunnen kiezen wat ik al zei. Ik had ook makkelijk natuurlijk voor de havo-opleiding kunnen kiezen en dan, ja, noem maar op, bij een bank, of wat dan ook, gaan werken. Als je ziet hoe het tegenwoordig natuurlijk in de bankenwereld gaat dan weet ik niet of ik daar zo veel meer gelukkig van zou zijn geworden. Want ja, als je ziet wat er allemaal al in de bankensector aan personeel uitgevloegen is. En die degene die er nog zijn, nou ja, die moeten zich voor 200% waarmaken. Dan denk ik dat ik nog niet zo slecht gekozen heb met mijn molenaarsbestaan.
- SP1: Nee. Maar het lijkt me ook totaal ander werk.
- SP2: Dat is natuurlijk een heel andere wereld, dat is totaal een ander leven. Maar je kan natuurlijk ook voor dat leven kiezen en die molens als liefhebberij houden en zaterdags er wat mee aan de slag gaan. Dat doen tegenwoordig ook heel veel molenaars, omdat mensen.. En dat had ik natuurlijk ook kunnen doen.
- SP1: Ja. Ja. Daar komen we zo nog wel even op terug. Eerst nog maar even naar die opleiding. Hoe is dat gegaan? Welke opleiding heb je gevolgd en kon je daar nog wat leren?
- SP2: Nou ik heb gewoon havo gedaan met een economie, handelswetenschappenpakket zoals dat toen was. Een molenaarsopleiding heb ik niet gehad, heb ik alleen een interne opleiding gehad van pa, zoals dat natuurlijk vroeger overal ging. Er was voorheen wel een molenaarsopleiding in Wageningen. Dat was een gecombineerde opleiding voor en voor bakkers, de molenaarsschool. En in de vijftiger jaren floreerde dat op zich best nog wel, waren er scholieren genoeg. Maar ja, toen ik eigenlijk daar aan toe was, die opleiding was er nog wel. Ik geloof dat collega Pot uit Kropswolde dat een of twee jaar nog gedaan heeft, en die is van mijn leeftijd, maar dat was al meer toegespitst op alleen de mengvoederindustrie. En daar zat dan ook nog wel een klein stukje consumptiemalen bij, maar ja, dat had eigenlijk voor mij, om met een windmolen tarwe te malen.. Goed, je had er allicht nog wel eens wat op kunnen steken, maar dat was eigenlijk een andere richting.

- SPI: Wanneer was dat ongeveer, deze periode dat je in het bedrijf kwam en dat je het ook van je vader ging overnemen?
- SP2: In '79, '80 zo. Maar ik heb heel lang met mijn pa samengewerkt met z'n tweeën. Want ja, mijn vader was relatief jong nog. Toen ik er ook bij kwam was hij ook nog maar 45. Dus ja, ik heb eigenlijk mijn halve leven met hem samengewerkt. Ja, net als met die molen malen. Ik zie dat nu bij Ruben, bij mijn neef ook weer. Ja, dat heb je of dat heb je niet. En dat zit er van kinds af aan al in, dat inzicht om met die molen om te gaan dat leer je spelenderwijs. Weerkennis. Ja, tegenwoordig heb je natuurlijk ook Weeronline, Buitenradar, daar kijken wij ook op en luisteren wij ook naar. En voor de rest kijk je natuurlijk ook naar de lucht. Ja, dat leer je eigenlijk spelenderwijs. Het vak op zich, malen en stenen scherpen, doen wij ook altijd zelf nog. Er zijn er ook steeds minder die dat zelf doen en kunnen. Maar ja, dat leer je gewoon al doende. Dan moet je natuurlijk malen, want als je niet voldoende maalt heb je natuurlijk nooit een botte steen natuurlijk en dan leer je het scherpen ook nooit en alles wat daar ook vastzit. Ja, als die steen eraf moet dat is een routineklus op een gegeven moment, dat moet je natuurlijk allemaal eens een paar keer gezien hebben. Dan pik je dat automatisch verder op. En je geeft het ook weer door aan anderen.